

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.223/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe) (felperest képviselő jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (7. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 34.K.700.495/2022/6.

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a szolgálati helyen – a munkaköri leírásai szerint városnév területe, később a rendőrkapitányság, városnév és Magyarország együttes területe szolgálatteljesítési hellyel – bűnügyi főtechnikusként teljesített szolgálatot, és a 2018. november 1. napjától 2021. október 31. napjáig tartó időszakban rendszeresen látott el a

munkaköri leírásaiban is rögzített szemlebizottság vezetői feladatokat. E többletfeladat-ellátással kapcsolatos megbízási díj megfizetése iránti szolgálati panaszát előljáró részben elévülés, részben a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. november 1. napjától 2021. október 31. napjáig terjedő időszakban 30 feladatellátással érintett hónapra 579.750 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 50 %-ában határozta meg. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) és (5) bekezdéseit jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában a követelés jogalapjának hiányára hivatkozással a kereset elutasítását kérte, a kereseti követelés összecszerűségét nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 579.750 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5)-(6) bekezdéseire alapította. Ítéletének tényállásában a munkaköri leírásokban foglaltaknak megfelelően rögzítette a felperes szolgálatteljesítési helyét. Indokolásában kifejtette, hogy a panasszal érintett időszakban részben hatályos, a büntető eljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 6/A. pontja alapján a szemlebizottság vezetői munkakörben alkalmazott hivatásos állományú saját munkaköri leírása teszi lehetővé a szemlebizottság vezetői munkakör ellátását, ezen rendelkezés a bűnügyi főtechnikus munkaköri leírására kiterjesztően nem értelmezhető. A Kúria több ítéletét felhívva megállapította, hogy az alperes a felperes munkaköri feladatait csak egy adott beosztáson (munkakörön) belül határozhatja meg; a szemlebizottság vezetői feladatok ellátása nem tartozott a felperes beosztásába; az a bűnügyi főtechnikusi munkától minőségben és felelősségi körben is eltérő munkafeladatok végrehajtását jelentette, így a felperes a többletfeladat ellátására tekintettel az általa a legalacsonyabb törvényi mértékben megjelölt megbízási díjra jogosult.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság

a tényállást felderítette, a megfelelő jogszabályokat alkalmazta, de azokból téves következtetést vont le. Hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, (5) és (6) bekezdéseinek, továbbá a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése sérelmére. Az ORFK utasítás 6/A. pontjából az elsőfokú bíróság helytelenül jutott arra az álláspontra, hogy a szemlebizottság vezetői feladatokat csak a szemlebizottság vezető munkakörben alkalmazott személy végezheti, mivel a szemlebizottság vezetőjeként a hivatásos állomány bármely tagja eljárhat, nincs külön szemlebizottság vezetői beosztás. A felperes esetében – munkaköri leírásainál fogva is – a bűnügyi technikus és a szemlebizottság vezetői feladatok ellátása egymástól nem elválasztható. A szemlebizottság vezetőjének külön képzés nem szükséges, a bűnügyi technikus beosztással azonos technikus és adminisztrációs munkát kell ellátnia, tehát a szemlebizottság vezetői feladatok nem tekinthetők a felperes beosztásához nem tartozó többletfeladatnak. Az alperes szolgálati hely vezetője 01000/30743-31/2016. átirata a bűnügyi helyszíni szemlék időszerűségének szem előtt tartása érdekében azt a rendszert alakította ki, hogy a bizottságvezető és a technikus fix bizottságként együtt küldhető ki városnév négy blokkba sorolt kerületeiben. Díjazás csak a 30 napot meghaladó megbízás esetén jár.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Érvelése szerint az ORFK utasítás 2. pont e) alpontjára, 6., 8-11., 13. és 15. pontjaira figyelemmel a bűnügyi technikus és a szemlebizottság vezető két eltérő feladatsor ellátására köteles, közöttük hierarchia van, a szemlebizottság vezetése a technikus munkakörhöz képest többletfeladat (Mfv.II.10.625/2012/4., Mfv.II.10.597/2011/4., Kf.III.45.173/2021/4.). A szemlebizottság vezetése az ORFK Oktatási Igazgatóság és szervezeti egységei által indításra kerülő szaktanfolyamok, tanfolyamok és továbbképzések egységes szabályozására elnevezésű 20/2006. (XII. 22.) ORFK utasítás 1. számú melléklet II. pontja alapján külön végzettség, tanfolyam elvégzéséhez kötött. Az ORFK utasítás hatályon kívül helyezése nem eredményezi azt, hogy a munkáltató a munkaköri leírásban a technikus beosztáshoz nem tartozó feladatokat is rögzíthet (Kf.III.45.173/2021/4.).

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alperes fellebbezésében nem vitatta, ezáltal – a fellebbezés keretei között – a másodfokú bíróságnak abban az anyagi jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezések felhívásával, indokai részletes kifejtésével jogszerű döntést hozott-e. A másodfokú bíróság a felülbírálat során arra a jogi álláspontra jutott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megfelel az irányadó jogszabályoknak, döntésével és annak indokaival – az indokolás részbeni megváltoztatásával

– a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[9] Az alperes álláspontja szerint a szemlebizottság vezetői feladatok teljesítése a felperes munkaköréhez tartozott, azok nem tekinthetők a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatnak, ezért megbízási díj a felperes részére nem jár.

[10] Alappal hivatkozott az alperes arra, hogy a szemlebizottság vezető nem önálló munkakör. A belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet alapján szemlebizottság vezetői beosztást az állománytáblázat nem tartalmaz, az nem tekinthető a Hszt. 2. § 25. pontjában foglaltaknak megfelelő szolgálati beosztásnak (munkakörnek). A munkáltató szervezetalkítási jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy egy adott feladatkörre létesít-e külön munkakört vagy más munkakört betöltő személy részére rendeli el, akár eseti jelleggel a külön munkakörhöz tartozó feladatok ellátását. A jelen ügyben irányadó nem vitatott tényállás szerint az alperes a felperes beosztása szerinti szolgálati egységnél szemlebizottság-vezetői munkakört nem hozott létre, hanem a bűnügyi főtechnikusi beosztást ellátó felperes feladatává tette a szemlebizottság-vezetői feladatok ellátását, amely körülmény azonban a kereseti kérelem elbírálása tekintetében nem bír relevanciával. A Kúria több határozatában kifejtette már azt, hogy a megbízási díjra való jogosultság megállapítása vonatkozásában nem annak van jelentősége, hogy a szemlebizottság vezetői feladatellátás önálló beosztásként létezik-e, hanem annak, hogy a szemlebizottság vezetése többlettevékenység ellátását és többletfelelősséget keletkeztet-e az eredeti beosztáshoz tartozó feladat ellátása mellett (Mfv.II.10.623/2018/4., Kf. VII.39.898/2020/4., Kf.III.39.474/2021/5.).

[11] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá, ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján a többletszolgálatért díjazásra jogosult. A Kúria következetes gyakorlata szerint, a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendeltén, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.).

[12] Az ORFK utasítás kifejezetten szétválasztotta a szemlebizottságban tevékenykedő bizottságvezető és a bűnügyi technikus feladatkörét, és részletezte az egyes feladatkörökhöz tartozó konkrét feladatokat, ezért nem lehet a bűnügyi főtechnikusi munkakör részének tekinteni az ORFK utasításban a szemlebizottság vezetője részére előírt feladatokat. A felperes munkaköréhez az ORFK utasítás alapján nem a bűnügyi főtechnikusi beosztáshoz tartozó – a helyes felperesi hivatkozás szerint külön szakértelemhez, felelősséghez kötött – munkaköri feladatot rendelt az alperes, így a felperes munkaköri leírása nem igazodott bűnügyi főtechnikusi beosztásához. Amint arra a Kúria a Kf.III.45.073/2021/4. számú határozatának [26]-[27] bekezdéseiben rámutatott, az ORFK utasításból az következik, hogy a bűnügyi technikus – ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja – elláthat egyéb feladatokat is, azonban a bűnügyi technikus feladatok felmerülésekor ezeket az alapfeladatokat kell mindenekelőtt elvégeznie (Kf.III.39.053/2021/8.). A Hszt. 2. § 30. pontja értelmében a Hszt.-ben meghatározott tárgykörökben kiadott közjogi szervezetszabályozó eszközökben meghatározott rendelkezéseket szolgálati viszonyra vonatkozó szabálynak kell tekinteni. Az ORFK utasítás 6. pontja kifejezetten szétválasztotta a szemlebizottságban tevékenykedő bizottságvezetőt és bűnügyi technikust, és részletezte, hogy mi tartozik a hivatásos állomány tagjának feladatai közé akkor, amikor a szemlebizottság vezetőjeként jár el, és mi akkor, ha bűnügyi technikus tevékenységet végez, ezért nem lehet a bűnügyi technikus munkakör részének tekinteni az ORFK utasításban a szemlebizottság vezetője részére előírt feladatokat.

[13] E körülményen az ORFK utasítás 2020. november 27. napján történő hatályon kívül helyezése sem változtatott, mivel a munkaköri feladatok felsorolását tartalmazó közjogi szervezetszabályozó eszköz csupán megkönnyíti az adott munkakörbe tartozó feladatok beazonosítását, azonban e szabályozás hiánya még nem eredményezi azt, hogy a munkáltató a munkaköri leírásban az adott beosztáshoz nem tartozó, rendszeresen ellátandó feladatokat is a beosztás részeként rögzíthet (Kf.III.45.173/2021/4.).

[14] A szolgálati hely vezetője 01000/30743-31/2016. átiratában felvázolt regionális feladat-ellátási rendszer sem eredményezi a szemlebizottság vezetői feladatok bűnügyi technikus munkakörbe tartozását. A bírósági gyakorlat már kialakította azt az értelmezést, hogy felperes kinevezési okiratában meghatározott, a beosztását meghaladó további illetékességi területre kiterjedő régiós szemlebizottsági feladatok többletterhelést, többletfeladat ellátást eredményeztek, így ennek fejében megbízási díj jár (Kf.VIII.40.034/2021/4.). A Hszt. 2. § 31. pontja szerinti szolgálatteljesítési hely alapul vételével – a Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet illetékességi szabályait is értelmezve – nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy az alperes további illetékességi területeire kiterjedő régiós szemlebizottsági feladatok a szolgálati hely 2re főtechnikusi munkakörbe beosztott felperes munkaköréhez tartoznának, így olyan többletfeladat-ellátásként értékelhetők, amelyek alapot szolgáltatnak a megbízási díj megfizetésére (Kf.III.45.023/2022/4.).

[15] Mindezek szerint a felperes bűnügyi főtechnikusi beosztása mellett többletfeladatokat látott el, ezért az elsőfokú bíróság helyen állapította meg, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult.

[16] Az alperes a fellebbezésében megalapozatlanul hivatkozott a Hszt. 71. § (6) bekezdésének sérelmére is. Az abban meghatározott szabály arra az esetre vonatkozik, ha a megbízást a hivatásos állomány tagja harminc napon túl is ellátja, és azt írja elő, hogy ilyenkor a díjazás a megbízás első napjától, visszamenőlegesen jár. Nem tartalmaz ugyanakkor arra vonatkozó feltételt, hogy a megbízási díj csak többletfeladat „egybefüggő” harminc napos időtartamon keresztül történő teljesítése esetén illeti meg a hivatásos állomány tagját (Kf.III.39.019/2021/5.).

[17] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Jelen ügyben a felperes keresetében az igényelt megbízási díj összegét a törvényi keretek (rendvédelmi illetményalap 50-200 %) minimumában jelölte meg, így az elsőfokú bíróságnak a jogalap fennállásának megállapításán túl az összecszerűség tekintetében mérlegelnie nem kellett, továbbá a megítélt megbízási díj összege vonatkozásában az alperes sem fejtette ki fellebbezésében, hogy az elsőfokú ítéletet mely okból tartja jogszabálysértőnek, ezért a mérlegelési tevékenység tekintetében a Hszt. 71. § (5) bekezdésének megsértése nem állapítható meg.

[18] A Kp. 99. § (1) bekezdése, 100. § (2) bekezdés b) pontja és 104. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási bírósági eljárásban a fellebbezési kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél milyen bírósági döntést kér. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyt konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékossága esetén a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzaktszerűen megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit (Kf.VII.39.673/2020/7.). Mivel az alperes nem fejtette ki, hogy az elsőfokú ítélet mely okból és mennyiben sértette meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet fellebbezésben hivatkozott rendelkezéseit, így a másodfokú bíróság e körben vizsgálatot folytatni és a fellebbezést elbírálni nem tudta.

[19] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[20] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint az IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez (579.750 forint) igazodó és a jogi

képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[21] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[22] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. január 18.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró